

CRT - CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשווייץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובע [שם חסוי 1]
המופיע גם בשם [שם חסוי 2]

בעניין חשבונה של Anna Weiss

מס' תביעה: 000495/AH

גובה המענק: **9,960.00** פרנקים שווייצריים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתו של [שם חסוי 1] (לשעבר [שם חסוי]) (להלן "התובע") לחשבונה של אנה וייס, (להלן "בעלת החשבון") בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. אם תובע מבקש לשמור על חיסיון לגבי תביעתו, כפי שקורה במקרה זה, שמות התובע, שמות קרובי משפחתו -להוציא את שם בעלת החשבון- ושמו של הבנק נשמרים חסויים.

מידע שהוגש על ידי התובע

התובע הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעלת החשבון כאמו, [שם חסוי 2], לשעבר אנה וייס, אשר נולדה ב- 29 במאי 1912 ל- [שם חסוי] ו- [שם חסוי], ואשר נשאה ל- [שם חסוי]. לזוג נולד בן אחד שהוא התובע. התובע ציין שאביו היה סוחר גבינות עשיר בבוקרשט, רומניה, שבבעלותו היה מחסן למכלי גבינה. התובע ציין שבתקופת מלחמת העולם השנייה, אביו, שהיה יהודי, הפקיד כסף, יהלומים, מתכות יקרות ונכסים של המשפחה בידי איש אמונים של המשפחה בשם [שם חסוי] ואשר הפקיד אותם בשווייץ בחשבון על שם אמו או עבורה. כמו כן, התובע ציין שאביו היה אמור להיפגש עם [שם חסוי] בשווייץ, אבל הוא נתפס כאשר ניסה לחצות את הגבול לשווייץ דרך Satu Mar, הונגריה, ב- 1942 ושוב ב- 1943. לפי התובע, הבית והעסק של הוריו הוזרמו והוריו נשלחו למחנות עבודה בכפייה. התובע ציין שאביו נפטר ב- 1978 בישראל ושאמו נמצאת בבית זקנים בישראל.

על מנת לחזק את תביעתו, התובע הגיש כמה מסמכים אשר מראים שהוא מייצג את אמו ושבעלות אמו חשבונות בנק על שמה. כמו כן, התובע הגיש את תעודות הזהות שלו ושל אמו, מסמכים הקשורים לנכסי המשפחה שהוזרמו ושעבורם התקבלו פיצויים, ותעודות המראות שהתובע נכה ושאמו מתגוררת בבית זקנים. התובע ציין שנולד ב- 20 במאי 1952 ברומניה.

כמו כן, התובע הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב-1999, בו הוא תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי בבעלות הוריו.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות תדפיסים ממאגר המידע של הבנק ורשימה של חשבונות חיסכון/פנקסי בנק רדומים שהועברו על ידי הבנק לחשבון זמני. לפי רשומות אלה, בעלת החשבון היתה אנה וייס, אשר נולדה ב-1913. לפי רשומות הבנק, לבעלת החשבון היה חשבון חיסכון/פנקס בנק אשר נפתח בתאריך בלתי ידוע ואשר הועבר לחשבון זמני ב-31 בדצמבר 1971. היתה בחשבון בתאריך ההעברה לחשבון הזמני היתה 1,074.50 פרנקים שוויצריים. החשבון נשאר פתוח ורדום.

בחינת ה CRT

זיהוי בעלת החשבון

התובע זיהה באופן מספק את בעלת החשבון. שם אמו מתאים לשם שפורסם לגבי בעלת החשבון. התובע זיהה את שנת הלידה של אמו והיא מתאימה - בהפרש של שנה בלבד - לשנת הלידה של בעלת החשבון שלא פורסמה, הכלולה ברשומות הבנק. ה- CRT מציין שהתובע נולד אחרי מלחמת העולם השנייה ושאמו מתגוררת בבית זקנים. כמו כן, ה- CRT מציין שרשומות הבנק לא כוללות שום מידע ספציפי לגבי בעלת החשבון מלבד שמה ושנת לידתה. לכן, המידע הנוסף שהתובע הגיש לא ניתן להשוואה עם המידע של הבנק. על מנת לחזק את תביעתו, התובע הגיש כמה מסמכים הכוללים את תעודות הזהות שלו ושל אמו.

ה- CRT מציין שהתובע הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב-1999, בו הוא תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי בבעלות הוריו, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") בה מופיעים שמות בעלי חשבון אשר ניתן או סביר להניח שהיו קורבנות של רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"). זאת אומרת, שהתובע ביסס את תביעתו הנוכחית לא רק על העובדה שמישהו שמופיע ברשימת ICEP כבעל חשבון בבנק שוויצרי נקרא באותו שם כמו קרוב משפחה, אלא שביסס את תביעתו על קשר משפחתי ישיר שהיה ידוע לו לפני פרסום רשימת ICEP. עובדה זו גם מראה שלתובע היתה סיבה להאמין שבבעלות קרוב משפחתו חשבון בבנק שוויצרי עוד לפני פרסום רשימת ICEP. כל זה מחזק את אמינות המידע שהתובע הגיש.

מעמד של בעלת החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובע הוכיחה באופן מספק שבעלת החשבון היתה קורבן של רדיפות הנאצים. התובע ציין שבעלת החשבון היתה יהודיה, שבתקופת מלחמת העולם השנייה אביו נתפס פעמיים כאשר ניסה לעבור את הגבול לשווייץ ושהוריו נשלחו למחנות עבודה בכפיה.

קשר משפחתי עם בעלת החשבון

התובע הוכיח באופן מספק שבעלת החשבון היא קרובת משפחה שלו כאשר הגיש מסמכים המראים שבעלת החשבון היא אמו. אין כל מידע לפיו לבעלת החשבון יורשים נוספים בחיים.

בעניין תשלום בעבר של היתרה

רשומות הבנק מראים שהחשבון הועבר לחשבון זמני ונשאר פתוח ורדום.

יסוד המענק

ה-CRT קבע שיש מקום לפסוק מענק לטובת התובע. ראשית, התביעה הינה קבילה בהתאם לאמות המידה המפורטות בסעיף 23 של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות (להלן "סדרי הדין"). שנית, התובע הוכיח באופן מספק שבעלת החשבון היא אמו וקשר זה מצדיק את המענק. שלישית, ה-CRT קבע באופן מספק שבעלת החשבון או יורשיה לא קיבלו בעבר את הכספים שבחשבון הנדון.

סכום המענק

רשומות הבנק מראות שערך חשבון החיסכון/פנקס הבנק ב- 31 בדצמבר 1971 היה 1,074.50 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 137(1) של סדרי הדין, סכום זה יוגדל בשיעור של 405.00 פרנקים שוויצרים, המשקף עמלות בנק מקובלות בהם החשבון חויב בין 1945 וה- 31 בדצמבר 1971. לסכום זה מורידים 708.53 פרנקים שוויצרים כדי לשקף את הריבית ששולם לחשבון שבנדון. לפיכך, היתרה המעודכנת בחשבון היא 770.97 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 35 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון חיסכון/ פנקס חיסכון אינו מגיע ל- 830.00 פרנקים שוויצרים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון יקבע ל- 3,950.00 פרנקים שוויצרים. לפיכך, ה-CRT מעריך במקרה הנוכחי שהערך ההיסטורי של החשבון הוא 830.00 פרנקים שוויצרים. הערך הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12, בהתאם לסעיף 137(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 9,960.00 פרנקים שוויצרים.

חלוקת המענק

בהתאם לאמות המידה לגבי חלוקה המפורטות בסעיף 29 של סדרי הדין, אמו של התובע, [שם חסוי 2], אשר בהליך הנוכחי מיוצגת על ידי התובע ואשר התובע זיהה כבעלת החשבון, זכאית לקבל את מלאו המענק.

תשלום ראשוני

במקרה הנוכחי, [שם חסוי 2] עברה את גיל 75, לכן היא זכאית לקבל תשלום של 100% של סכום המענק.

הקף המענק

על התובע לדעת שבהתאם לסעיף 25 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור את תביעתו כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתה לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה-CRT פוסק מענק זה כדי לקבל את אישורו של בית המשפט ואת התשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal